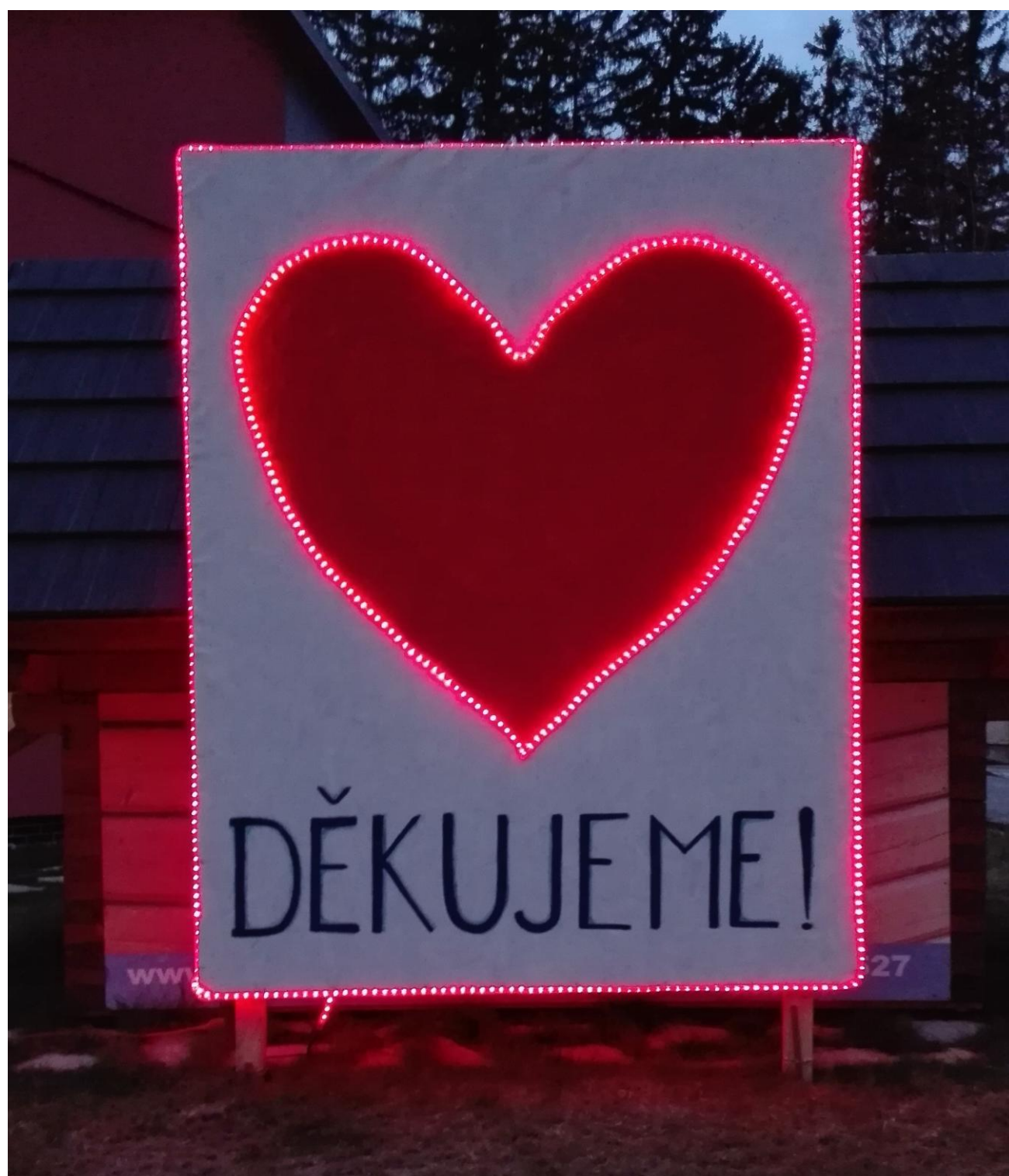

Zprávy z Mladkova

2020
2. čtvrtletník
(číslo 22)

Slovo úvodem

Vážení spoluobčané, chalupáři, milí čtenáři,

máme za sebou období, které by se dalo charakterizovat různými přívlastky. Pro nás všechny bylo však zcela nové, nikdo se vzniklou situací neměl zkušenosti. Dnes už snad můžeme říci, že se pomalu vracíme k normálnímu životu.

Zhruba před měsícem jsme s holkama v redakční radě přemýšlely nad tím, co bude v příštím zpravodaji za příspěvky, když se kvůli restrikcím nic neděje a přitom se dělo hodně. Nakonec se nám do rukou dostal Orlický deník, ve kterém byly publikovány slohové práce žáků 9. tříd, ve kterých popisovali svůj pohled na karanténu. Nápad nás zaujal, a tak jsme si řekly, že zkusíme oslovit lidi v první linii a občany napříč generacemi, aby zachytili svoje pocity, postřehy a postoje jako vzkaz pro budoucí generace. Byly jsme překvapeny ochotou oslovených zodpovědět naše položené otázky, protože nakonec se nám vrátilo poměrně dost vyplněných anketních lístků a v některých případech i obsáhlejších sdělení.

Snad se také nikdo neurazí nebo nepohorší, že jsme se rozhodly do tohoto čísla zařadit vtipy, které kolovaly napříč tiskem a internetem. Zprostředkovávaly snahu o odlehčení vzniklé těžké situace a při jejich výběru jsme se opravdu zasmály. Doufáme, že se jim zasmějete také.

Na závěr se chceme i my připojit k ostatním a také poděkovat všem, kteří svým velkým nasazením, obětavostí, ochotou a solidaritou pomohli ke zvládnutí této „koronavirové doby“.

redakce

Foto na titulní straně Josef Kalášek – Nevíte, co znamená nainstalované srdce na malé roubence u Hejtmánků? Po přečtení níže uvedených příspěvků budete vědět. Mladkov se totiž díky autorům připojil k celorepublikové výzvě, jak poděkovat lidem v první linii boje s koronavirem.

Obr. 1

Obr. 2

Děkujeme srdcem

Oslovila mě paní Kotyzová s přáním, abych napsal krátký článek do zpravodaje, na téma „koronavirus“ a jak ovlivnil můj život a práci.

Opravdu jsem nevěděl, co mám občanům Mladkova napsat. O jaké osobní zkušenosti se mám podělit. Až přišel můj syn Michal a řekl krásná slova, která mě inspirovala „Poděkuj jim srdcem“. A tak jsme společně celá firma za velké pomoci paní Jany Severýnové vyrobili poděkování všem.

Nebudu tady představovat firmu, a co vyrábíme, to jistě všichni dobře vědí. Za mnoho let, co zaměstnanci firmy GRIFFIN pracují velmi dobře a odvádějí velmi kvalitní práci, jsme si vybudovali dobré jméno po celé České republice. Práci máme na dva roky dopředu a navzdory koronaviru pořád přibývá. I přes potíže, které koronavirus způsobil, jako firma pracujeme dál bez přestání. Nás se to naštěstí moc nedotklo.

To se ale nedá říct o všech občanech Mladkova. Situace nebyla ze začátku vůbec lehká. Nikdo nemohl vědět, jak je „koronavirus“ životu nebezpečný. Opravdu moc mě překvapilo, jak se lidé v Mladkově semkli a navzájem si pomáhali. Za mě řeknu upřímně „pro mě jsou všichni lidi v Mladkově hrdinové“ a „srdcem jim děkujeme“.

Petr Hejtmánek

foto: Petr Hejtmánek

Z Orlického deníku

V Orlickém deníku dne 11. 4. 2020 (konkrétně v rubrice Čtenář – Reportér) vyšel příspěvek s názvem **Srdíčko z Mladkova**, který zaslal Josef Kalášek. A připojil k němu fotografie a text: „Posíláme srdíčko z Mladkova. Patří všem záchranářům v první linii a všem rouškošvadlenkám.“

Slovo starosty

Vážení spoluobčané, chalupáři,

zdá se, že máme za sebou omezení a opatření v době koronaviru. Jsem moc rád, že jsme tuto situaci u nás společně zvládli na výbornou. Společně jsme ukázněně nosili roušky, používali dezinfekci, dodržovali omezenou provozní dobu prodejny potravin, zvládli uzavření mateřské a základní školy, uzavření restaurace a úřadu. Škoda je ovšem akcí, které byly pro nás připraveny. Museli jsme zrušit pořádání oslav založení městyse, besedy o historii, všechny soutěže hasičů, slavnostní předání nového vozu hasičům, pálení čarodějnic, dětský den, setkání seniorů a další.

Na druhou stranu je skvělé konstatovat, jak jsme se dokázali semknout a navzájem si pomoci v této nelehké době. Veliké poděkování patří těm, kteří nám pomohli vše úspěšně zvládnout. Ženám, které pomohly ušít roušky, hasičům a slečnám, kteří pomohli distribuovat dezinfekci do domácností, dobrovolníkům, kteří nabídli svou pomoc pro starší občany a také těm, kteří sehnali například látku nebo dezinfekci.

Ještě jednou DĚKUJI VŠEM, jménem svým a jménem městyse Mladkov.

V současné době se život vrací pomalu do normálu a vše pomalu začíná fungovat tak, jak jsme byli zvyklí. Proto si Vás dovolím opět informovat o novinkách a plánech.

Ze stavebních akcí je nejvýznamnější rekonstrukce vnitřních prostor kulturního domu v Mladkově, kde se již provádí dokončovací práce, a brzy ho budeme moci opět používat. Plánujeme, že bychom ke konci července udělali jeho slavnostní otevření. Ve Vlčkovících dostala novou střechu márnice na hřbitově, která byla ve značně havarijním stavu. Započaly také práce na základové desce pro klubovnu Spolku ochránců přírody ve Vlčkovících.

V současné době se zabýváme projektem výstavby nájemního domu, sháníme možnosti financování opravy budovy hospody, opravy a výměny oken v obecních bytech, výstavbu dětského hřiště ve Vlčkovících a také připravujeme zlepšení informovanosti občanů projektem elektronických úředních desek. Na některé komunikace jsme se rozhodli osadit omezující dopravní značení a to na cestu pod skálou, spojovačku od kostela a cestu okolo chalupy v Petrovičkách.

Jak to bude v letošním roce s financování plánovaných akcí, není teď bohužel úplně jasné. Vláda se totiž rozhodla sebrat obcím peníze, na podporu živnostníků v době pandemie. S podporou živnostníků souhlasím, ale vzít to obcím, které potřebují peníze pro své občany, je rozhodnutí neuvážené a velmi špatné. A nejedná se o malé peníze, náš předpokládaný příjem peněz od státu ze sdílených daní byl přibližně 8 milionů, celkový propad pro náš městys se pohybuje okolo 2,3 milionu korun. To je zcela zásadní zásah do rozpočtu obce. Jsou sice slibovány kompenzace ve formě dotací, ale po pravdě je nutné si říci, že pro nás, malé obce, z toho zase nebude nic. Budeme tedy muset začít vážit, co se letos udělá a co bude muset počkat.

Pár řádku jsem nucen věnovat opět odpadům. Doba omezení přinesla také zvýšení produkce odpadů, zřejmě tím jak jsme měli čas uklízet, to je v pořádku. Ovšem problém byl ve správném třídění odpadů a ukládání „všemožného“ ke kontejnerům (toaletní mísy, bioodpad, pneumatiky, kovy a další). Na všechny typy odpadů máme přeci zavedený systém a je smutné, že se většina snaží udělat něco pro přírodu a třídí odpad, ale pár jedinců nám to kazí svou pohodlností. Bohužel nemůžeme být pořád u kontejnerů a hlídat je, proto jsme se rozhodli pro sledování tohoto prostoru kamerovým systémem. Také prosím všechny občany, když se setkáte s lhostejností ve třídění, pomozte a poučte případného „lajdáka“.

Na závěr mi dovoluje popřát Vám krásné a slunečné léto, pohodovou dovolenou a dětem krásné prázdniny.

Váš starosta
Ing. Roman Studený

Musíme si pomáhat

Touto frází by se dal charakterizovat přístup občanů našeho městyse k pomoci při zvládnutí pandemie koronaviru. Bylo skvělé, jak jsme spojili síly, a věnovali čas a možnosti k pomoci všem občanům.

Nejprve jsme zahájili šití roušek. Prostřednictvím facebooku a infokanálu jsem požádal o pomoc při ušití roušek. Během jediného dne se mi přihlásilo 13 dobrovolnic, které byly ochotny s tímto pomoci. Nakoupili jsme tedy cca 165 m² látky, nějaké tkanice, nitě, zajistili střih a hned druhý den jsme vše rozvezli a započalo usilovné šití. Přibližně po třech dnech nastal ovšem problém s nedostatkem tkanic. Spolu se starostou z Pastvin (s šitím roušek pro naše občany pomáhala i jeho manželka) jsme tedy vyrazili do galanterie v Žamberku, kde jsme ovšem zjistili, že tkanice jsou úplně vyprodány. Nezbyvalo, než se pustit do šití i tkanic k rouškám. Byla to ovšem zdoluhavá a náročná práce. Proto jsem tedy začal obvolávat internetové obchody, situace byla ale stejná, všude byly tkanice vykoupeny. Oslovil jsem tedy přímo výrobce firmu Pega v Krnově a velmi ochotný pan ředitel osobně zajistil naši objednávku a další den nám byly tkanice doručeny a naše švadlenky mohly pokračovat. V průběhu jediného týdne se podařilo ušít více jak 1000 roušek a zajistit tak 2 kusy pro každého našeho občana. Distribuce probíhala pod taktovkou místostarostky, která roušky balila a připravovala distribuční seznamy. Distribuci zajišťovala s pomocí dobrovolnic z Mladkova i Vlčkovic. Celkem naše švadlenky ušily přes 2100 kusů roušek, a proto jsme se rozhodli také podpořit potřebné a 200 kusů jsme věnovali do Albertina Žamberk, 100 ks Orlickoústecké nemocnici a 470 kusů Červenému kříži v Ústí nad Orlicí.

Jakmile byly zajištěny roušky, začali jsme shánět dezinfekci. Zde bych chtěl poděkovat starostovi z Těchonína, který velmi rychle zajistil dodavatele, a přišel s nápadem nakoupit ji v celém barelu pro tři obce (Mladkov, Těchonín, Lichkov) přímo od výrobce. Slovo dalo slovo a za dva dny jsme jeli hasičskou dodávkou do Čáslavi pro dezinfekci a cestou jsme nakoupili v Sezemicích PET lahve. Starosta z Lichkova mezitím zajistil barely na rozdělení 1000 litrů na tři díly pro každou obec. Skvělá meziobecní spolupráce!! Pak již nezbyvalo, než ji obecními zaměstnanci stočit do lahví, a rozvézt k Vám domů.

Je třeba zmínit i to, že jsme měli nahlášené dobrovolníky pro pomoc starším občanům s nákupy a zajištěním léků. Nebylo to ovšem potřeba, naši senioři jsou velmi šikovní a vše si zajistili sami. Ale zastupitelé nabízeli osobní pomoc a byli připraveni. Také bylo skvělá pomoc občanů při shánění látky, desinfekce pro prodejny a školní jídelnu.

A co nás to stálo? Za látky, tkanice, nitě jsme utratili 39.345,- Kč, za dezinfekci 10.758,- Kč a za PET lahve a kanystry 2347,-. Tedy celkem 52.450,- Kč. Nejsou to malé peníze a pomohly dobré věci.

Kdo nám pomáhal?

Skvělé švadlenky: > Eva Příhodová << >> Marta Juračková << >> Linda Jonášová << >> Jana Severýnová << >> Iva Novotná << >> Ilona Studená << >> Jitka Malošková << >> Dana Theimerová << >> Olga Pazderová << >> Simova Sršňová << >> Míla a Iva Jagerské << >> Renata Vágnerová << >> Veronika Škůrková << >> Pavla Derková << >> Eva Matoulková << >> Lenka Dušková <<.

Distribuce roušek: >> Lada Hejtmánková << >> Lucie Filipová << >> Tereza Vágnerová << >> Jana Filipová s Martinem << >> Ladislav Weindlich << >> Adéla Liebichová << >> Jessica Applová << >> Lenka Sokolíková << >> Martina Jirčíková

Desinfence a látka: >> Mirka Balharová << >> Jiřina Rakašová <<

Za všechny občany moc a moc DĚKUJEME!!!

Ing. Roman Studený

Zápis č. 3 ze zasedání zastupitelstva městyse Mladkov ze dne 14. 5. 2020

Přítomní zastupitelé:

Jiří Filip (1) - omluven, Tomáš Franke (2), Bc. Lada Hejtmánková (3), Martina Jirčíková (4), Tomáš Novotný (5), Lucie Pohanková (6), Zbyněk Severýn (7), Ing. Roman Studený (8), Zdeněk Tomíček (9)

Hlasování zastupitelů: A pro, N proti, Z zdržel se hlasování

Pokud není uvedeno jinak, zastupitelstvo městyse (dále jen ZM) hlasovalo jednomyslně.

Činnost úřadu městyse - zajištění roušek a dezinfekce při epidemii koronaviru, zajištění brigádníků do obchodu, informovanost obyvatel v době epidemie. Nyní se plánuje otevření mateřské školky a základní školy. Proběhla schůzka se zástupcem Ekola Libchavy, proběhlo setkání se zástupci Pk - řešení silnice přes Mladkov, řešení převodu pozemků sjezdovky do vlastnictví městyse. Dále proběhl audit na úřadě městyse, řešení chodu ČOV, schůzka se zahradníkem k osazení hřbitova stromy. Na hřbitově ve Vlčkovcích bude probíhat oprava střechy na márnici. Les - odstranění stromů napadených kůrovcem a spadáných stromů. Řešení prací v KD Mladkov. Řešení opravy střechy na obchodě.

Organizační a majetkové záležitosti městyse

a) Závěrečný účet a účetní závěrka za rok 2019

Účetní městyse předkládá Návrh závěrečného účtu městyse za rok 2019. Městys Mladkov v roce 2019 hospodařil v souladu s rozpočtem městyse a rozpočtovými změnami schválenými ZM. Starosta městyse seznámil přítomné s částkami závěrečného účtu, s výší dotací za rok 2019, výší pohledávek a závazků. Dále seznámil přítomné s výsledkem přezkoumání hospodaření městyse.

ZM bere na vědomí Návrh závěrečného účtu městyse za rok 2019.

ZM bere na vědomí Zprávu o výsledku přezkoumání hospodaření za rok 2019 městyse Mladkov bez výhrad.

b) Rozpočtová opatření

Účetní městyse předkládá rozpočtové opatření č. 4/2020, 5/2020 a 6/2020. Starosta městyse seznámil přítomné se zněním rozpočtových opatření, které budou přílohou č. 2 zápisu ze zasedání.

ZM bere na vědomí Rozpočtové opatření č. 4/2020, 5/2020 a 6/2020.

c) Prodeje a pronájmy pozemků

c1) Žádost o odkup pozemku

Agroservis Mladkov s.r.o. žádá o odkup pozemků p. p. č. 1101/10, p. p. č. 1101/11 a p. p. č. 1101/12 v k. ú. Mladkov.

ZM schvaluje zveřejnění záměru prodeje p. p. č. 1101/10, p. p. č. 1101/11 a p. p. č. 1101/12 v k. ú. Mladkov.

c2) Pronájem Kafčáku

Pan ■■■ žádá o pronájem rybníku Kafčáku na p. p. č. 799/4 a p. p. č. 807/2 v k. ú. Mladkov z důvodu vysazení ryb, rybaření a pořádání akcí pro veřejnost. Dále o pronájem rybníka žádá pan ■■■, který ho chce využít pro rybaření dětí, jelikož je vedoucím rybářského kroužku mládeže při MO ČRS Králíky a zde se chce také věnovat reprodukci méně četných a ohrožených druhů ryb.

p. R. Studený- budu rád, když bude mít rybník využití i pro místní obyvatele.

p. T. Franke- kroužek rybaření vedete sám?

p. ■■■- je nás více. Dále žadatel popsal záměr svého pronájmu rybníku.

ZM schvaluje pronájem rybníku Kafčák na p. p. č. 799/4 a p. p. č. 807/2 v k. ú. Mladkov na dobu 3 let bezúplatně pro pana ■■■.

d) Bytový dům

SM seznámil zastupitele se studií bytového domu na pozemku č. p. 127. Pokud chceme žádat o dotace, měli bychom mít připravený projekt. To se také týká objektu bývalého Penzionu U Bohouše. A také rozparcelování pozemků na bydlení.

p. T. Franke- souhlasí s vypracováním projektů na nájemní bydlení, aby bylo do budoucna s čím pracovat.

p. L. Hejtmánková- ano je třeba mít projekty vypracované, aby bylo možno efektivně žádat o dotace. Připravenost projektu tvoří až 40 % k úspěšnému získání dotací. Z hospody by bylo možné udělat též bytový dům, k zachování hospody bude problém získat finance.

p. R. Studený- bydlení je základ, je třeba vybudovat další byty.

p. Z. Severýn- rád by, aby vzniklé parcely byly pouze na trvalé bydlení, preferuje především nájemní bydlení.

p. ■■■- určitě by stavební parcely byly vhodné.

p. T. Novotný- doporučuje zpracovat studii na nájemní bydlení v č. p. 87.

pí. ■■■- navrhuje především opravit č. p. 87 a také si nechat finance na opravu stávajících budov městyse.

ZM schvaluje přípravu studie nájemního bydlení v č. p. 87.

ZM schvaluje přípravu studie stavebních pozemků.

1	2	3	4	5	6	7	8	9
X	A	A	A	A	A	Z	A	A

Hlasování: 7-0-1

Došlé spisy a žádosti

a) Smlouva z ČEZ Distribuce, a.s. - věcné břemeno

SM seznámil zastupitele se smlouvou o budoucí smlouvě o zřízení věcného břemene na p. p. č. 657/2, p. p. č. 622/6 a p. p. č. 22/2 v k. ú. Vlčkovice u Mladkova pro ČEZ Distribuci, a. s.

ZM schvaluje záměr zřídit věcné břemeno k dotčeným nemovitostem na p. p. č. 657/2, p. p. č. 622/6 a p. p. č. 22/2 v k. ú. Vlčkovice u Mladkova pro ČEZ Distribuce, a. s. a pověřuje starostu městyse k podpisu smlouvy.

b) Smlouva z ČEZ Distribuce, a.s. - připojení KD a bytů

SM předložil zastupitelům smlouvy s ČEZ Distribuce, a.s. o připojení odběrného elektrického zařízení k distribuční soustavě. Jedná se o připojení KD Mladkov, tepelného čerpadla KD Mladkov, dvou bytů, které vznikly v prostorech nad KD a hospody.

ZM schvaluje smlouvu číslo: 20_SOP_01_4121642449 s ČEZ Distribuce a. s. a pověřuje starostu městyse k podpisu smlouvy.

ZM schvaluje smlouvu číslo: 20_SOP_01_4121642435 s ČEZ Distribuce a. s. a pověřuje starostu městyse k podpisu smlouvy.

ZM schvaluje smlouvu číslo: 20_SOP_01_4121642441 s ČEZ Distribuce a. s. a pověřuje starostu městyse k podpisu smlouvy.

ZM schvaluje smlouvu číslo: 20_SOP_01_4121642443 s ČEZ Distribuce a. s. a pověřuje starostu městyse k podpisu smlouvy.

ZM schvaluje smlouvu číslo: 20_SOP_01_4121642447 s ČEZ Distribuce a. s. a pověřuje starostu městyse k podpisu smlouvy.

c) Zařazení do území působnosti MAS ORLICKO

MAS ORLICKO z. s. žádá zastupitelstvo městyse o projednání, zda bude městys Mladkov v letech 2021-2027 součástí území MAS ORLICKO. Pokud ano, může městys Mladkov žádat o finanční podporu (dotace) na své projektové záměry v rámci realizace Strategie území MAS. O podporu mohou žádat také další neziskové či příspěvkové organizace (školy, školky, ústavy, volnočasová zařízení, hasiči, spolky, sociální služby, ...) působící na území obce, podporováni mohou být i soukromí podnikatelé a zemědělci.

ZM schvaluje zařazení správního území městyse Mladkov do území působnosti MAS ORLICKO z. s. a území působnosti Strategie komunitně vedeného místního rozvoje (dále jen „SCLLD“) MAS ORLICKO na období 2021–2027.

d) Pasport hřbitovů

Vzhledem k tomu, že současný program k vedení evidence hrobových míst, map hřbitovů je nevyhovující, byla podána nabídka firmy Intersoft k vytvoření pasportu hřbitovů Mladkov a Vlčkovice. Jedná se o kompletní modul správy hřbitova, funkce generování smluv, vytvoření ortomap hřbitovů, mapy hrobových míst, výměry hrobů.

pí. L. Hejtmánková- *jsem určitě pro, současný program není vhodný a agenda k pohřebnictví se vést musí*

ZM schvaluje vytvoření pasportu hřbitovů Mladkov a Vlčkovice firmou Intersoft.

e) VAK Jablonné nad Orlicí

Dne 23. 6. 2020 se uskuteční valná hromada společnosti Vodovody a kanalizace Jablonné nad Orlicí, a. s. Zastupitelstvo městyse má pověřit zástupce k účasti na valné hromadě.

ZM deleguje pana Romana Studeného jako zástupce městyse Mladkov, který je akcionářem společnosti Vodovody a kanalizace Jablonné nad Orlicí, a. s., se sídlem Jablonné nad Orlicí, Slezská 350, psč 561 64, IČ: 48173398 na všechny valné hromady počínaje valnou hromadou dne 23. 6. 2020 po celé jeho funkční období až do odvolání.

f) Žádost o podporu provozu Linky bezpečí, z. s.

Ředitelka Linky bezpečí, z. s. žádá o příspěvek ve výši 5000 Kč na provoz. Cílem Linky bezpečí je pomáhat dětem a mladým lidem v krizových situacích anonymně, zdarma a nonstop.

pí. M. Jirčíková- *navrhuje nechat finanční prostředky pro místní organizace.*

ZM schvaluje neposkytnutí příspěvku na podporu provozu Linky bezpečí.

g) Žádost o pronájem bytu v č.p. 85

SM informoval zastupitele o ukončení rekonstrukce volného bytu v č. p. 85. Chybí ještě podlahová krytina a kuchyňský linka.

ZM odkládá žádost o přidělení bytu v č. p. 85

Diskuse a usnesení

pí. ■■■■- *budou se dávat zátarasy na cestu pod skálou? Je tam velký provoz.*

P. R. Studený- *chtěli jsme dát sloupek do cesty, ale SŽDC nám to nepovolilo, budou osazeny značky.*

Poznámka: Výpisy z jednání zastupitelstva neprošly jazykovou korekturou. Jedná se o text převzatý z webových stránek městyse.

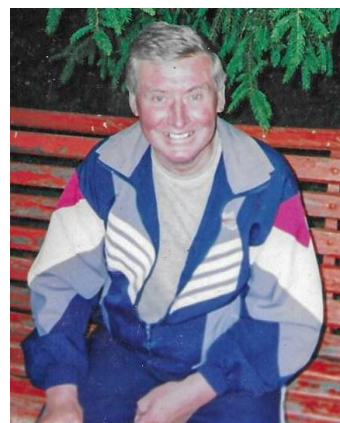
3. dubna	Frydrych Rudolf	83 let
11. dubna	Čermáková Anna	65 let
17. dubna	Michalčáková Jaroslava	60 let
21. dubna	Štěpánová Zdenka	60 let
27. dubna	Frodlová Jaroslava	75 let

4. května	Kožnar Jan	81 let
12. května	Tomáš Stanislav	80 let
1. června	Hubálková Magdalena	70 let

Život je jako kniha. Některé kapitoly jsou smutné, některé šťastné a jiné vzrušující. Ale pokud neotočíš stránku...nikdy se nedozvíš, co se bude dít dál.

Ryšavá Jiřina	75 let
Šmíd Roman	57 let

Vzpomínka na pana Matějku

Dne 24. 7. 2020 uplyne 5 let, kdy nás opustil
pan Jiří Matějka.
Za tichou vzpomínku děkuje rodina.

Mateřská škola

Mateřská škola byla uzavřena zřizovatelem od 18. března 2020 z důvodu šíření koronaviru a onemocnění COVID-19. V době uzavření se uklízely prostory školy, školky a školní zahrada. Od 20. dubna jsme začali posílat dětem prostřednictvím e-mailu vzdělávací činnosti k různým tématům (básničky, pohádky, pracovní listy, omalovánky....), ze kterých si mohly děti libovolně vybírat. Poděkování patří rodičům, kteří si našli chvíli k zaslání krátkého e-mailu o tom, jak se doma mají. Nejúžasnější odměnou byla kouzelná videa dětí, ve kterých nám poslaly pozdrav společně s naučenou básničkou nebo písničkou. Přišly také fotky se splněnými výtvarnými a pracovními úkoly.

Neplánované uzavření nám narušilo i zápis dětí do MŠ pro školní rok 2020-2021, který proběhl pouze formou předání žádosti od rodičů. Kromě informací o provozu školky byly dětem předány malé dárečky.

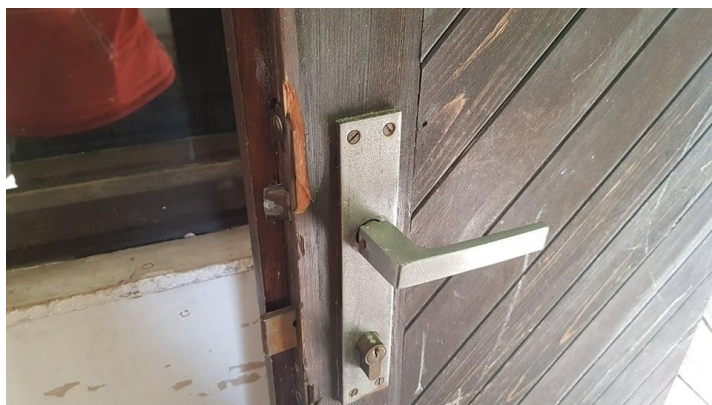
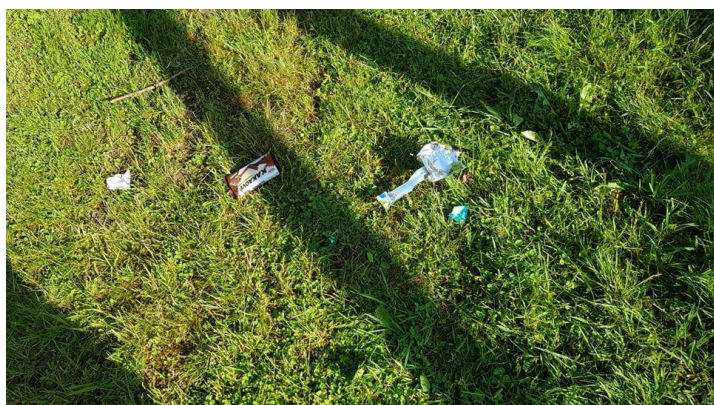
Mateřská škola byla znovu otevřena 25. května 2020 za určitých epidemiologických opatření, o kterých byli rodiče včas informováni.

Po delší pauze byly děti ze školní zahrady nadšené. Po příchodu na zahradu v očích nás všech bylo vidět velké zklamání. **Díky neukázněným návštěvníkům se všude válely odpadky, hmyzí domeček**, který děti s nadšením pozorovaly, zda už tam bydlí nějaký ten brouček, **byl rozbitý**. Do chaloupky, která se zamyká, se též někdo násilím dostal a zanechal po sobě **velký nepořádek**. I tak malé děti vědí, že takové chování je špatné, odpadky patří do koše, tak proč to nechápou jiní?! **I VY JSTE CHODILI DO ŠKOLY A ŠKOLKY, NIKDO VÁM NENIČIL ZAHRADU, TAK I VY NÁM JI TEĎ PROSÍM NENIČTE!** Společnými silami si školní zahradu děti a učitelky uklidily, aby si mohly hrát a nemusely klídkovat mezi odpadky.

Učitelky MŠ – Pavla Derková a Eva Matoulková

AKTUÁLNĚ!!!

Ve čtvrtek 4. června po příchodu na školní zahradu jsme zjistili, že jsou opět **VYPÁČENÉ DVEŘE U ZAMČENÉ CHALOUPKY. PROČ TO DĚLÁTE!!!** Vždyť v chaloupce jsou pouze hračky na pískoviště. **A ZASE NEPOŘÁDEK** – papíry od sladkostí se válely po zahradě, i když odpadkový koš byl metr od nich! Pohozené odpadky jsou bohužel každodenní záležitostí. **PROČ MÁME STÁLE ZA VÁS UKLÍZET???** Děti objevily také zničený plot okolo zahrady a pohozenou kšiltovku na střeše chaloupky, ta nikomu nechybí?

Prosíme Vás, spoluobčané, o pomoc – pokud uvidíte, že nám někdo ničí zahradu, nahlaste to prosím na úřad městyse. Moc děkujeme.

Naše Základní škola v Mladkově v koronavirové době

Dne 11. března 2020 byla z důvodu pandemie koronaviru Covid - 19 naše škola uzavřena. Nebyla jediná, zavřeny byly všechny školy v celé naší republice. Důvod pro tento první krok v omezeních z rozhodnutí státu byl jediný – zabránit šíření virové nákazy a ochrana zdraví.

Před nás všechny – učitelky, žáky a rodiče – byl postaven nelehký úkol, doposud nikým z nás nepoznaný. Jak zajistit distanční výuku bez osobního kontaktu, bez každodenního setkání. Nikdo z nás nebyl zvyklý při školní výuce komunikovat tzv. na dálku pomocí elektronické pošty, internetu nebo telefonu. Zavedená omezení nás však k tomu přinutila. Aby žáci neztratili kontakt se školou a především „s učením“, dostávali od nás pravidelně každý týden úkoly. Jak?

Převážně e-mailem nebo jim byly doručeny v písemné formě přímo do jejich poštovní schránky. Doba uzavření škol se prodlužovala, proto jsme rodičům zaslaly odkazy na interaktivní učebnice, které používáme ve škole. Zároveň byly celostátně uvolněny přístupy na některé výukové webové stránky, ze kterých jsme vybíraly takové, které se vztahovaly k probíranému učivu daného ročníku. Zpětnou vazbu, jak žáci v učení postupují a jak se jim daří učivo zvládat, jsme získávaly prostřednictvím testů po internetu. Dětem jsme rovněž doporučily sledovat povedený pořad ČT 2 UčíTelka.

Určitě se do takového způsobu výuky museli zapojit i rodiče. Občasným vysvětlením probírané látky, nucením svých dětí k výuce a také k zajištění zpětné vazby – informacemi o tom, jak pokročili s výukou a jak se jim daří.

Přesto, že škola byla pro žáky zcela uzavřena, ve škole i nadále fungovala školní kuchyně, která připravovala obědy pro ostatní – cizí strážníky a zaměstnance školy. Vlastní výdej obědů byl však také omezen nařízenými hygienickými pravidly.

Uzavřením školy v době pandemie bylo zároveň znemožněno uspořádat tradiční zápis nových žáků do naší školy. Ten však byl přesto uskutečněn, ale novou „korespondenční“ formou, kdy si rodiče buď sami vytiskli žádost o přijetí do školy nebo po domluvě si ji mohli ve škole vyzvednout a po vyplnění ji vrátili zpět do školy. Možností, jak vrátit žádost do školy, bylo několik: datovou schránkou, emailem s elektronickým podpisem, klasickou poštou či po domluvě s vedením školy osobně. Do prvního ročníku pro školní rok 2020/2021 se tak přihlásilo pět nových žáků, z nichž dvě děti mají odklad školní docházky.

Od 25. května 2020 je škola opět otevřena. A i když její fungování je omezeno některými hygienickými předpisy a postupy, tak jsme všichni rádi přivítali návrat k „běžnému“ režimu. My učitelky máme možnost vše nové vysvětlit a poradit, děti se vzájemně potkávají, mohou si sdělovat své zážitky, navzájem si pomáhat při výuce a po vyučování si třeba i společně hrát.

Mgr. Soňa Filipová, Libuše Jungvirtová, učitelky

Otevření 4. ročníku

V září 2020 bude v naší základní škole otevřen čtvrtý ročník. K tomuto rozhodnutí jsme přistoupili z důvodu udržitelnosti naší školy, kdy v minulých dvou letech nastoupily do školy pouze dvě děti. Děkuji touto cestou našemu zřizovateli za podporu.

Poděkování rodičům

Děkuji všem rodičům žáků naší školy v Mladkově, kteří se aktivně podíleli na výuce svých dětí v době uzavření školy a k dané situaci přistupovali zodpovědně a vstřícně.

Roušky a štíty

Jménem žáků a všech zaměstnanců školy bych touto cestou chtěla poděkovat panu Petru Hejtmánkovi za dodání ochranných obličejových štítů a roušek. Velmi si toho vážíme.

Mgr. Soňa Filipová, ředitelka

Obrazem – závěrečné foto žáků a učitelek ZŠ

foto: Mgr. Kateřina Michaličková

Chudák Sněhurka už má
jen šest trpaslíků.
Kejchal skončil
v karanténě.

Obr. 3

Obr.4

Český červený kříž

Mladkov

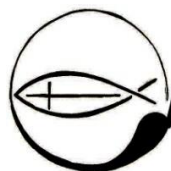
Členky ČČK v Mladkově si, než začne práce na zahrádkách, chodily pravidelně dvakrát týdně na hodinku zacvičit do klubovny. Kvůli koronaviru musely však tuto zdravotně prospěšnou činnost ukončit dříve než každý běžný rok. Hned, jak se začala rozvolňovat mimořádná opatření proti šíření tohoto viru a vláda lidem umožnila procházky do přírody v malých skupinkách, domluvily se ženy na jiné pohybové aktivitě. **Pravidelně každou středu** chodí při dobrém počasí společně na procházky po okolí. Vycházejí **ve 13 hodin od lékárny** a zvou případné další zájemce o zdravý pohyb na zdravém vzduchu, při kterém se i krásně pročistí mysl. Ne nadarmo se říká: „Ve zdravém těle, zdravý duch“.

Alena Kotyzová

Vlčkovice

ČČK ve Vlčkovících v minulých letech pořádal v tomto jarním období oblíbené akce jako je kácení máje či oslava dětského dne. Letošní nepříznivá situace neumožnila ani jednu z akcí uskutečnit. Přesto ale bylo našim zájmem alespoň dětem jejich den připomenout. Rozhodli jsme se tedy, že je podarujeme balíčky se sladkostmi a sportovní aktivity, které tradičně připravujeme, uskutečnime v náhradním termínu.

Za ČČK ve Vlčkovících Lenka Sokolíková

Kluby Církve bratrské

Znovu v klubu

Také setkávání mladších a starších dětí z klubů bylo přerušeno, ale od června už se opět setkáváme. Během jara jsme nezháleli a pomocí videochatu jsme se pravidelně setkávali přes počítače s vedoucími klubu v České Třebové a připravovali jsme letní tábor. Sice jsme netušili, jestli ho budeme moci uskutečnit, ale přípravy na něj jely v plném proudu.

Letos vyrazíme opět do Verdeku u Dvora Králové a to od 1. 8. - 12. 8. Cena tábora je 3.000 Kč. Bereme vše od 7 do 16 let. Pokud byste měli zájem, neváhejte mě neprodleně kontaktovat ☺. Uzávěrky jsou sice uzavřené, ale místo a dobrá vůle by ještě byla ☺.

Jana Severýnová

Tradiční stavění máje v roušce

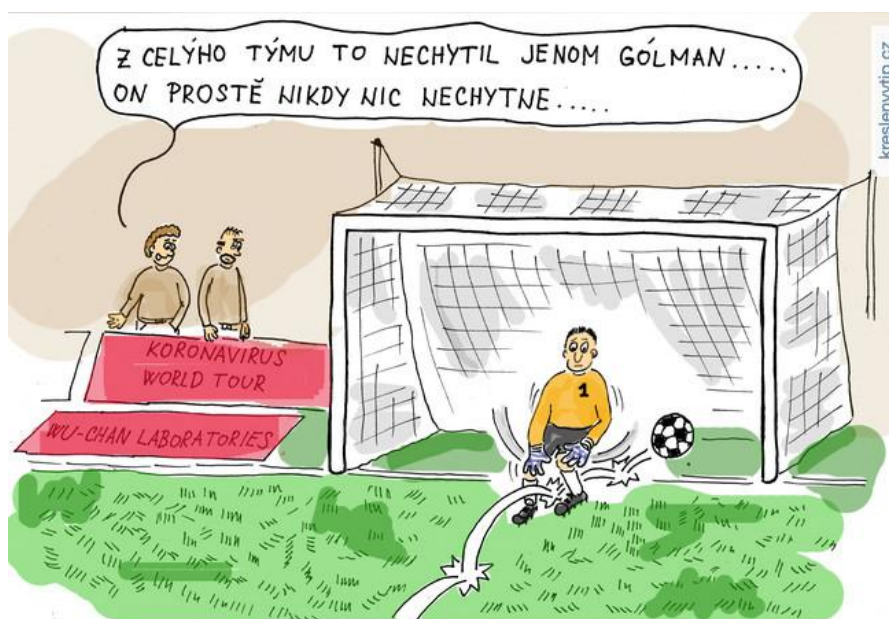
Májku postavíme, i kdyby...to jsme si řekli a také dodrželi. Tradiční stavění máje proběhlo jako tradičně 1. května, i když letos to nebylo úplně tradiční, postavili jsme se k tomu čelem a májku postavili. Věříme, že to nebyla letos poslední akce, kterou jsme pro Mladkov mohli uskutečnit a budeme se na všechny těšit při další akci, která snad proběhne zanedlouho, a budete o ní včas informováni.

VS Dolany

Obrázem – brigáda v Dolanech

Celý kraj bude lépe dýchat, pomohou tomu nové kotle za peníze z kotlíkových dotací

Celý kraj se má rozvíjet rovnoměrně, lidé mají mít stejné možnosti a výhody na kterékoli části území. Kotlíkové dotace toto kritérium splňují na sto procent. Další žadatelé budou podpořeni v letošním roce. Ukončení příjmu žádostí je 30. října 2020, tedy pátá výzva Kotlíkových dotací stále trvá.

Kraj zahájil příjem žádostí do páté výzvy kotlíkových dotací v loňském roku 8. října. Zájem byl obrovský hned od začátku otevření výzvy. Ukončení příjmu žádostí je 30. října 2020, tedy pátá výzva Kotlíkových dotací stále trvá. Žádosti o poskytnutí této dotace mohou lidé podávat prostřednictvím webové aplikace na internetových stránkách Pardubického kraje. V polovině února 2020 bylo zaregistrováno kolem 1840 žádostí. Žadatel může získat dotaci až do výše 127 500,- Kč.

V 5. výzvě je podpora poskytována na pořízení nových automatických kotlů na biomasu, kotlů na kusové dřevo s ručním přikládáním, kondenzačních plynových kotlů a tepelných čerpadel. Podpořena může být pouze výměna starého kotle na pevná paliva s ručním přikládáním emisní třídy 1., 2. a bez určení třídy.

Rada průběžně schvaluje podané žádosti. V současné době pracovníci Regionálního rozvoje Pardubického kraje podepisují smlouvy s první polovinou žadatelů. Druhá polovina žadatelů byla prozatím vyrozuměna o tom, že peníze dostanou. Na podpis smlouvy si počkají na konec léta, ale mají jistotu, že peníze zde pro ně jsou již připravené a kotel mohou vyměnit.

Žádosti, které se nepodaří uspokojit, jsou zařazovány do tzv. zásobníku projektů. V případě odstoupení příjemců od smlouvy nebo nedočerpání schválené výše dotace, budou uvolněné příspěvky nabídnuty žadatelům právě v tomto zásobníku, a to dle pořadníku podání žádosti. Tyto žádosti mohou být v letech 2021 – 2023 uspokojeny z prostředků výzvy MŽP pro kraje v rámci podprogramu, prostřednictvím něhož má kraj možnost získat částku okolo 70 milionů Kč.

Hana Štěpánová (STAN)

radní Pardubického kraje zodpovědná za regionální rozvoj, evropské fondy a inovace

Obce dostanou na dotacích o pět milionů korun navíc. Pandemie nesmí ohrozit jejich projekty

Hejtman Martin Netolický dnes inicioval jednání krajských radních, na kterém bylo rozhodnuto, že v rámci rozpočtu bude z dílčích rezerv vyčleněno pět milionů korun na navýšení Programu obnovy venkova, a to konkrétně na projekty Místních akčních skupin. I přes dopady pandemie koronaviru chce kraj v maximální možné míře podpořit projekty na obcích.

„I přesto, že jsme byli nuceni přehodnotit dotační politiku kraje v některých oblastech, tak stále rozdělujeme přes 300 milionů korun, z toho přes 105 milionů do podpory venkova, životního prostředí a zemědělství. Po dohodě s kolegy jsem navrhl, abychom navýšili o pět milionů korun krajský Program obnovy venkova a umožnili jsme realizaci projektů Místních akčních skupin v rámci programu Malý LEADER. Celkově tak máme na Program obnovy venkova připraveno 35 milionů korun, což je za současné nelehké situace maximum možného,“ uvedl hejtman Martin Netolický. „Tímto krokem chceme podpořit další investiční činnost na venkově, ale také evropsky uznávanou metodu "komunitního života a plánování" na venkově. Předpokládám, že se v letošním roce jedná o poslední prostředky, které budeme schopni z krajského rozpočtu poskytnout. Věřím, že i díky této podpoře zůstane zachována investiční činnost také na obcích stejně tak, jako bude zachována v případech, kdy je kraj investorem,“ řekl hejtman.

Ten také připomněl, že kraj v rámci Programu obnovy venkova nijak neomezil dotace na ekologickou výchovu, záchranné stanice, vodní hospodářství či pro začínající včelaře.

Vlaky Leo Express se po výluce vracejí na Orlicko: nově s informačním systémem a silnější Wi-Fi

Od 22. dubna se na regionální tratě na Orlicku vracejí vlaky motorové jednotky Leo Express. Ty byly během výluky, která byla způsobena zejména rekonstrukcí stanice Letohrad, osazeny palubním informačním systémem. Vlaky nyní automaticky hlásí jednotlivé zastávky, zobrazují další důležité informace na vnitřních panelech a zároveň cílovou stanicí na panelech vnějších. V každém vlaku funguje také Wi-Fi připojení.

„Během výluky prošly vlaky Leo Express nejen běžnou údržbou a čištěním, ale zároveň do nich byl nainstalován palubní informační systém. Jednotky nyní hlásí jednotlivé stanice, zobrazují trasu jízdy a další informace. Díky instalaci systému se zároveň výrazně posílil signál Wi-Fi, který je stabilní v celém vlaku, avšak i nadále je samozřejmě funkčnost závislá na pokrytí signálem“ říká Jakub Svoboda, ředitel Leo Express pro Českou a Slovenskou republiku.

Kromě silnějšího signálu Wi-Fi jsou nyní vlaky osazeny i zařízením pro stabilnější vysílání polohy pomocí GPS. Díky tomu jsou jednotky snáze dohledatelné v aplikaci IREDO, kde může každý cestující snadno nelézt jejich polohu. Na tuto službu si mnoho cestujících zvyklo během samotné výluky, kdy si mohli v aplikaci dohledat i náhradní autobusovou dopravu Leo Express. Nový palubní informační systém také umožňuje využívat zastávky na znamení. Novinkou bude také možnost umístění reklamy přímo do palubního informačního systému.

Regionální vlaky Leo Express jsou pravidelně dezinfikovány a cestující mají na toaletách k dispozici mýdlo s dezinfekční složkou. Leo Express byl prvním dopravcem, který zavedl povinnost nosit roušky na svých palubách. V současné situaci daroval Leo Express Pardubickému kraji 1000 ochranných roušek.

Emil Sedlařík

Nový vlakový jízdní řád (platný od 14. 6. 2020)

odjezdy z Mladkova - směr Mlýnický Dvůr

5:55 (X)	6:13 (6)	7:15 (25)	7:25 (X)	8:28 (25, 49)	9:15 (25)	9:23 (X)	10:23 (25)	11:23 (X)	12:23 (25)	13:15 (25)
13:23 (X)	14:23	15:29	16:23	17:15 (25)	17:29 (X)	18:23	19:29	20:21 (52)	21:25 (53)	22:53

odjezdy z Mladkova - směr Ústí nad Orlicí

4:21 (24)	5:03 (X)	5:28 (25)	6:08 (X)	7:00 (X)	7:37	8:38 (X)	9:31 (49)	9:37 (25)	10:38 (X)	10:43 (25)
11:37 (25)	12:38 (X)	13:38 (25)	14:31 (X)	14:43 (25)	15:38	16:31	17:38	18:43 (25)	19:19 (62)	19:38 (X)
21:15										

Poznámky:

X – jede v pracovních dnech

6 – jede v sobotu

24 – jede v pracovních dnech, v sobotu, v neděli a ve státem uznané svátky

25 – jede v sobotu, v neděli a ve státem uznané svátky

49 – jede v pracovních dnech od 1.VII. do 31.VIII

52 – jede v pondělí-čtvrtek, nejede 6.VII., 28.IX., 28.X., 17.XI.

53 – jede v pracovních dnech, v neděli a ve státem uznané svátky, nejede 5.VII., 27.IX.

62 – jede v pátek, v sobotu, v neděli a ve státem uznané svátky

Autobusové jízdní řády

Linkové autobusy budou jezdit podle původního jízdního řádu, který byl ve zpravodaji zveřejněn v prosinci loňského roku. Jeho platnost se prodloužila do 11. 12. 2021.

Od 1. 7. 2020 bude nově zaveden spoj s odjezdem 4:57 z Mladkova směr Králíky, který bude jezdit v pracovní dny. Nepojede od 23. 12. do 31. 12. 2020.

Dálkové autobusy mají nový jízdní řád od 8. 6. 2020 do 12. 12. 2020.

odjezdy z Mladkov směr Jeseník

8:58 (R, 6, †)	9:02 (R, 1, 5)	11:57 (R, †)	15:25 (R)
--------------------------	--------------------------	------------------------	---------------------

odjezdy z Mladkova směr Praha

11:23 (R)	17:00 (R, 1, 5, 6, †)	19:03 (R, †)
---------------------	---------------------------------	------------------------

R – k jízdence je možné zakoupit místenku

1 – jede v pondělí

5 – jede v pátek

6 – jede v sobotu

† – jede v neděli a ve státem uznané svátky

(zdroj: <http://www.portal.idos.cz/Search.aspx?c=7&mi=5&tt=11226,2&sv=&ttnm=Mladkov>)

Anketa do zpravodaje

1. Co Vám ve Vašem profesním/soukromém životě vzala nebo dala současná koronavirová doba?
2. Co jste si uvědomili, že Vám v této době nejvíce chybí a co naopak bez problémů postrádáte?
3. Co Vás prvního napadlo při vyhlášení nouzového stavu?
4. Jak se změnila Vaše profese? Nebo jste naopak změnu vůbec nezaznamenali?
5. Jak se změnil Váš běžný den?
6. Jak se na celou situaci díváte s odstupem 2 měsíců?
7. Co pro Vás bylo z hlediska Vaší profese v nouzovém stavu a dnes nejtěžší (nejobtížnější)?
8. Překvapila Vás některá nařízení /opatření/ rozhodnutí? Pokud ano, vnímali jste je pozitivně/negativně?
9. Myslíte si, že se nějakým způsobem změnilo chování lidí?

Jan Novák, student SOUO

1. Nejvíce mi to vzalo „kamarády“, nemohl jsem za nimi jezdit a vidět se s nimi.
2. Nejvíce mi chyběl kontakt s již zmiňovanými kamarády.
3. Jako první mě napadlo, co bude teď, jak dlouho to bude trvat.
4. X
5. Můj běžný den se změnil v tom, že jsem přestal chodit do školy a byl jsem jenom doma.
6. Dívám se na to pozitivně, určitě se nákaza zmírnila.
7. X
8. Opatření mě moc nepřekvapila.
9. Určitě ano, lidé měli velký strach, bláznili a podle mého zbytečně panikařili.

Š. F., student SPŠ

1. Mě koronavirus vzal možnost normálně studovat a ztížil moje studium.
2. Nejvíce mi chybí kontakt s mými spolužáky a některými učiteli.
3. Že už se zpět do školy tento školní rok asi nepodívám
4. No jelikož nemůžu být ve škole tak se teď musím věnovat samostudiu.
5. X
6. X
7. Celé samostudium je pro mě poměrně složité, jelikož nemám takovou motivaci k učení.
8. Vlastně ani ne, osobně si myslím, že je dobře, že vláda zavedla všechna opatření.
9. Myslím, že se to projeví až po tom, co celá situace s koronavirem skončí.

Simona Mikulová, studentka SUPŠ HNN

1. Jelikož jsem letošní maturant, tak mě tato doba připravila o poslední čas strávený společně se třídou a také jsme bohužel museli změnit naše maturitní práce, kterým jsme ještě před karanténou věnovali hromadu času.

2. Nejvíce mi asi chyběli přátelé a prarodiče, se kterými jsme se stýkali co nejméně. Co jsem ale opravdu nepostrádala, tak to byl každodenní hlukot města.
3. První myšlenka byla taková, že od 1. 4. nám začínají praktické maturity a právě jsme byli ve fázi příprav, takže jsme se báli, jak to bude. A když pan Babiš prohlásil, že se uzavřou školy, tak jsme zrovna měli hodinu ČJ a paní profesorka si celou dobu myslela, že si pouze děláme srandu a nechceme psát připouštěcí testy k maturitě, které jsme na ten den měli naplánované.
4. Naše výuka se změnila na celoškolní komunikaci přes email a občasné zkoušení přes telefonáty s učiteli.
5. Z každodenní rutiny chození do školy na sedmou ranní jsme se najednou ocitli doma a mohli jsme si vstávat, jak jsme chtěli. Celá naše třída se shodla na tom, že jsme všichni přišli o nějakou disciplínu a stali se z nás lenoši, kterým se teď těžko vstává i na devátou.
6. Když se na to kouknu s odstupem dvou měsíců, tak jsem určitě ráda, že se k tomu naše vláda takto postavila.
7. Nejtěžší bylo začít být nějakým způsobem produktivní.
8. X
9. Určitě se všichni lidé začali chovat ohleduplněji vůči druhým.

MUDr. Jiří Doleček, praktický lékař

Podle sdělení praktického lékaře se v oblasti Králicka a Jablonecka nevyskytl žádný případ nákazy koronavirem. Toto období nijak fungování ordinace neovlivnilo a ordinační hodiny praktického lékaře byly beze změny, pouze pacientů v čekárně bylo méně.

Mgr. Vasyl Tsyachny, lékárník

1. V profesním životě jsem nezaznamenal žádné změny. V soukromém životě mi chyběl kontakt s rodinou.
2. Nejvíce mi chyběla svoboda pohybu.
3. My to zvládneme.
4. Dezinfekce, roušky, rukavice a ochranné sklo.
5. Beze změn.
6. Pandemie se pouze přesunula jinam.
7. Omezení dodávky zboží na začátku nouzového stavu.
8. Nic mne nepřekvapilo.
9. Lidé se začali chovat zodpovědněji a ohleduplněji.

Renata Mráčková, bývalá vedoucí prodejny potravin

1. Dnes se na to dívám tak, že se život může změnit v podstatě z minuty na minutu, ať už pozitivně nebo negativně. Každopádně v době nejhlubší koronavirové krize jsem mohla být více doma s rodinou a to bylo pro mě pozitivní.
2. Nejvíce mi chyběla svoboda pohybu, tedy vycházky v přírodě, děti si nemohly hrát venku či na zahradě a osobní kontakt s rodinnými příslušníky zejména s prarodiči. Co mně naopak vůbec nechybělo je nakupování v obchodních centrech a společenský život.
3. Když vyhlásili nouzový stav, zavřeli základní školy, a tedy děti zůstaly doma. Člověk hlavně řešil, jak skloubí práci s postaráním se o děti.
4. V období nouzového stavu jsem ještě pracovala jako vedoucí potravin a než jsem nastoupila s dětmi na OČR, tak musím říci, že výrazně se změnil chod prodejny potravin. Změn bylo spousta a zároveň přibýlo hodně povinností, např. balení pečiva, dezinfekce prodejny, nákupních košíků a hlavně neustálé desinfikování

rukou atd. Samozřejmě tyto povinnosti nesly zatížení všech zaměstnanců prodejny potravin a o to víc, když jsem velice brzy musela nastoupit na OČR.

5. Když jsem byla doma s dětmi, bylo najednou více času na věci, které člověk normálně dělá za pochodu, ale na druhou stranu musel dělat věci, které dříve nedělal, a to hlavně učení s dětmi v mnohem větším rozsahu než normálně.
6. S odstupem člověk vidí hlavně to, že to, co dříve v normálním životě považoval za běžnou věc, se v nouzovém stavu stalo zakázanou nebo nedoporučenou věcí a musel se bez nich obejít. Člověk si uvědomí, že nic není samozřejmé, tak jak si často myslíme.
7. Těžko tohle mohu posoudit.
8. Veškerá opatření, nařízení či rozhodnutí považuji za správné a pohlížím na ně s odstupem času spíše pozitivně.
9. Myslím si, že se určitě změnilo chování lidí a to správným směrem, ale bohužel jen na chvíli a dnes je vše při starém jako by se nic nestalo.

Miloš Taraška, zaměstnanec

1. Úžas a překvapení, jak moc mocné jsou sdělovací prostředky. Vzala mi naději v soudnost lidí, naopak dala radostné poznání, že existuje spousta obětavých, kteří se umí semknout a dělat nezištně velké věci.
2. Služby, cestování, běžný pouliční ruch – to mi chybí/chybělo. Auta na silnicích mi vůbec nechyběla.
3. Zneužití strachu lidí. Hysterie.
4. Vyzkoušel jsem home office stejně jako moji kolegové, práce tím nijak neutrpěla.
5. Více času na odpolední vycházky.
6. Stále stejně – zmedializovaná kauza. Zkreslování statistik. Snaha některých o zviditelnění, tedy zneužití stavu k vlastnímu prospěchu.
7. Z hlediska profese snad jediné dojíždění s rouškou na obličej.
8. Nelze odpovědět krátce. Plus - rychlost opatření v době nejistoty, největší plus obětavost lidí, kteří pomáhali i bez nařízení. Minus - zneužití strachu, nedostatek selského rozumu, nesmyslnost některých nařízení a jejich povinnost místo dobrovolnosti.
9. Ano, nyní si konečně budou všichni díky osvětovým hercům z reklamy v TV dobře mýt ruce. Ale vážně, myslím, že budou mnohem vnímavější k veškerým infekčním a virovým onemocněním. A to je plus – tedy když se to nepřehání.

Jana Kalášková, OSVČ

1. Současná koronavirová doba mi paradoxně dala víc pohody a klidu.
2. Po dobu zákazu pohybu mi nejvíce chyběla možnost navštěvovat se s rodinou a přáteli, kteří bydlí mimo Mladkov. Bez problémů oželím výpravy za nákupy do supermarketů.
3. Když byl vyhlášen nouzový stav, byl to zvláštní pocit bezmoci a paniky. Co dál? Zavřít obchůdek, to by znamenalo asi jeho konec.
4. Protože mohly zůstat otevřené obchody, které prodávají potraviny, drogerii a krmení pro zvířata a z každého trochu se v mém obchůdku najde, rozhodla jsem se nezavřít, ale pokračovat dál v provozu s omezenou pracovní dobou.
5. Můj běžný den se změnil vlivem omezení prodejní doby, dá se říct, k lepšímu. V obchůdku nemám čas se nudit a čas rychle utíká. Doma dělám vše v klidu a v pohodě a víc mě to baví.
6. S odstupem dvou měsíců zjišťuji, že některé věci se zpomalily, některé naopak zrychlily. Doufám, že se vše pomalu vrací do normálu. Zároveň si uvědomuji, že mnoho lidí z toho nevyšlo tak dobře jako já.

7. Ze začátku nouzového stavu to bylo chaotické. Nebezpečí nákazy, spousta nařízení, ale nedostupné ochranné prostředky. Díky šikovným švadlenkám přišly látkové roušky, od firmy Griffin jsem dostala balíček jednorázových roušek a ochranný štít. Od obecního úřadu dezinfekci a asi po týdnu se mi podařilo sehnat jednorázové rukavice. Po celou dobu nouzového stavu a vlastně stále mi přichází na mysl otázka: Jak moc a jestli ne zbytečně vystavuji sebe a své nejbližší nebezpečí nákazy? Díky Bohu se v našem okolí zatím žádná nákaza neobjevila a tak vítězí dobrý pocit z toho, že můžu být něčím užitečná.
8. Jestli mě překvapila některá nařízení nebo opatření? Celá ta situace mě překvapila a jak říkám: „Po boji je každý generál.“ Spíš mi vadí, když nám někdo lže a snaží se i z této situace vytěžit ve svůj prospěch.
9. Myslím si, že naše chování se změnilo v tom, že jsme si uvědomili, jak ze dne na den může být všechno jinak. A také jak nám chybí obyčejné popovídání se sousedy, společné nedělní bohoslužby nebo páteční posezení s „babincem“ na hasičárně...(každý si dosad' své).

Práce z domova - Home office

Obr. 6

Obr. 7

Rodinná karanténa

Den č. 1

Doháníme zameškané – hrajeme společenské a stolní hry

Den č. 2

Koukáme společně na pohádky a seriály.

Den č. 3

Manželka prosadila malování kuchyně.

Den č. 4

Manželka naplánovala rekonstrukci ložnice.

Den č. 5

Jezdím hromadnou dopravou a olizuji madla.

Obr. 8

H. P., OSVČ

1. Současná doba mi vzala v profesním životě vše, momentálně je to jistých pět až šest měsíců práce, kterou jsme v předchozích čtyřech měsících připravovali a není ji možné nijak nahradit.
2. Chybí mi kontakt s lidmi, ať už přáteli a známými, se kterými se jinak normálně většinou pracovně potkávám po celý rok a s tím potkávání a seznamování s lidmi novými.
3. Že to nebude trvat tak dlouho, jak to nakonec trvá.
4. Moje profese se nijak nezměnila, stala se pouze nepotřebnou.
5. Mám štěstí v tom, že práci jako takovou mám možnost nahradit jinou, takže pracuji jako dříve od rána do večera, ovšem moji profesi a příjmy to nenahradí.
6. Pohled na celou věc zpětně je ovlivněn informacemi, které se k Vám dostanou a ty jsou hodně rozporuplné, někdy až chaotické, takže počkáme s hodnocením ještě tak rok.
7. Nejtěžší z pohledu mé profese bude opět začít. Pracujeme v týmu více lidí, kde je nutná perfektní sešranost a profesní znalost, lidi se práci učí min. tři roky. Pokud se takový tým na půl roku rozpadne, je těžké ho dát opět dohromady.
8. U nařízení a rozhodnutí z mého pohledu opět převažují rozporuplné až chaotické informace, ve kterých není snadné se vyznat. Evidentně vidím, že pro někoho nařízení platí a pro někoho ne, a to se mi hodně nelíbí, že jsou v nařízeních upřednostňovány zájmy velkých a bohatých nad zájmy malých, pro které je tento stav likvidační.
9. V chování lidí se jenom ukázali tradiční vlastnosti českého národa tak jako v minulosti mnohokrát. Umíme být solidární a pomáhat druhým, umíme poslouchat, umíme mít strach.

Jan Kožnar, důchodce

1. Zavřené hospody a komunikace s přáteli.
2. Jezdilo méně aut, větší klid.
3. Jak je svět hodně zranitelný.
4. X
5. Celkem ne.
6. Lidem přísluší pokora.
7. Návštěva lékařů.
8. X
9. Snad ano, lidé by měli být vychováváni k šetrnosti a ne se bezdůvodně zadlužovat.

J. M., důchodce

1. Vzhledem k tomu, že jsem již v důchodu a většinu času trávím doma a prací kolem domu, tak se v mém životě nic převratného nezměnilo.
2. To samé jako v prvním případě, snad jen sledování sportovních přenosů.
3. Trochu jsem se lekl, ten první dojem byl takový strašidelný.
4. X
5. Víc jsem sledoval nové zprávy.
6. Nejprve mě potěšila velká solidarita a ukázněnost obyvatel a teď, s odstupem času naopak velké množství „chytrých politiků“, kteří všechno již věděli dopředu a vše by udělali mnohem lépe.
7. X
8. Dá se říct, že vzhledem k tomu, že jsme nikdo neměli se vzniklou situací žádné zkušenosti, tak jsem v podstatě se všemi rozhodnutími souhlasil.

9. Byl bych rád, kdyby si z této mimořádné situace vzali lidé ponaučení a správně si poskládali hodnoty života. Trochu se ale obávám, že lidem otrne a po vzoru některých politiků budou opět všechno vědět lépe a začne je zase nejvíce zajímat materiální stránka života.

Volnočasový spolek Dolany

1. Tato doba nám opět ukázala a hlavně dala ponaučení, více než jindy, že život na planetě má určitá pravidla a my si na ni nemůžeme dělat, co chceme a musíme určitá pravidla respektovat a spousty věcí si více vážit.
2. Díky spolku jsme si mezi sebou vybudovali ještě větší pouto a to nám bylo na určitou dobu odepřeno. Dalo nám to víc času přemýšlet nad tím, jak lépe a jinak fungovat v Dolanech a dát si jasné vize co bude dál.
3. První, co nás napadlo, bylo, že jsme pro letošek skončili. Akce, které nám mohly pomoci posunout se dál, jsme bohužel museli zrušit, ale nevadí, ještě se třeba tento rok zadaří ☺.
4. Změnou bylo samotné zastavení chodu všeho a i do budoucna vše půjde pomaleji, jelikož každý z nás řeší více své soukromé věci a bohužel nezbývá už tolik času, ale nevzdávejme se ☺.
5. V Dolanech se nikdo nezdržoval déle než po nezbytně nutnou dobu, aby se udělala kontrola vody, elektriky, takže bohužel zde život žádný nebyl.
6. Každý z nás i vás měl jistě více času přemýšlet nad různými věcmi a možná i sám nad sebou, co je většinou ku prospěchu věci. Věříme, že si lidé budou více vážit věcí, které jsou za obvyklé situace běžné a najednou nám byly vzdálené a tak vzácné. Važme si každý, prosím, toho co máme a neberme vše jako samozřejmost, když o to můžeme během chvilky přijít.
7. Smířit se s tím, že akce, které nám nejvíce v loňském roce pomohly posunout se dál, budeme muset zrušit.
8. Situace jako je tato, byla pro nás všechny něco nového a neobvyklého a ti, co nařízení vydali, snad ví, proč tomu tak bylo a je. A zda byla nařízení špatná či dobrá, to ještě čas ukáže.
9. Lidé ukázali, že při sobě umí držet, což je dobře, i když by se tak mohlo stávat častěji. Bohužel se ukázala u některých i ta druhá strana charakteru lidí a to jejich nadřazenost a neschopnost se smířit s tím, že je nutné někoho poslechnout a něco dodržovat.

Lada Hejtmánková, zastupitelka

Život v době koronaviru

Bylo úžasné, jak rychle zasedly zručné ženy k šicím strojům a vyrobily roušky. A to nejen pro svou vlastní potřebu, ale také pro ostatní. Proto se k nám všem, co bydlíme v Mladkově, Dolanech, Petrovičkách i Vlčkovcích dostala první rouška, ještě než začalo platit vládní opatření ji nosit. I do roznášení roušek do jednotlivých domácností se nás zapojilo více. Myslím, že všichni, kteří se zapojili, odložili své běžné denní činnosti stranou, aby přispěli k tomu, abychom se cítili bezpečně. A šití a roznášení roušek pokračovalo dále. Je příjemné vidět, že když je zle, tak si navzájem dokážeme pomoci.

Změnou v běžném životě bylo zavedení „domácí výuky“. Obdivuji ty, kdo mají více dětí v různých školních letech. Jeden školák je pro mě akorát. Paní učitelky posílaly domácí úkoly, poutavá videa, internetové testy a také povzbudivá slova pro žáky i rodiče. Soustředění k učení s přibývajícím týdny zavřené školy ubývalo, ale myslím, že to byla zajímavá zkušenost. Jsem ráda, že začne škola, protože se děti

spolu zase uvidí osobně. Osobní kontakt s kamarády a příbuznými jsme v této době nahrazovali moderními technologiemi jako je mobilní telefon s různými aplikacemi a videohovory. Jak bychom to asi dělali my, když za našeho dětství internet neexistoval?

Lenka Mužíková, rodičovská dovolená

Karanténa

Člověk by řekl, že se vlastně pro matku na rodičovské dovolené při vyhlášení karantény nic moc nezmění. Ale jen do určité míry. I když v porovnání s ostatními rodiči, kteří pracují, to pro nás byla každodenní rutina.

Když byla vyhlášena karanténa, první, co mi blesklo hlavou, bylo: „To nemůžeme vůbec ven? A co procházky? Co omezí zítra, pozítří? Jak to všechno bude fungovat?“ Nedovedla jsem si totiž vůbec představit, že budou děti bez pobytu venku na čerstvém vzduchu. Naštěstí žijeme na venkově a procházky do přírody nebyly zakázány. Ve velkém městě by to určitě nebylo tak jednoduché. Z našich oblíbených tras zůstaly však jen dvě – lesní a polní. Jen tam se totiž nemuselo neustále sledovat, zda mají děti nasazenou roušku, protože šance, že někoho potkáme, byla minimální. Uhlídat roční batole, aby mělo roušku nasazenou, nebylo zrovna jednoduché. A tak jsme si často hrály na kovboje, aby si děti zvykly. Doma pak probíhaly lehké boje kvůli správnému a důkladnějšímu mytí rukou pod dohledem. Už jsem jim s tím musela lézt na nervy. Asi po dvou dnech nastala další fáze – otázková. „*Proč se s nikým nemůžeme vidět? Proč nemůžeme jet k babičce? Proč k nám nikdo nemůže přijet na návštěvu? Proč si s nikým nemůžu hrát? Proč nemůžu chodit do školky? Proč se školka zavřela?*“ Podobné otázky se opakovaly několikrát denně, dětská hlavička o tom hodně přemýšlela. A tak se dokola vysvětlovalo a pro přivedení na jiné myšlenky jsme začaly zkoušet vždy nové věci a činnosti, na které předtím prostě nebyl čas. V polovině dubna přišel e-mail ze školky, ve kterém dětem paní učitelky poslaly různé úkoly, básničky, písničky a další, což se pak opakovalo každý týden až do znovuotevření školky. Nadšení dcery bylo obrovské: „*Mami, paní učitelky si na nás vzpomněly.*“ Byla jsem celkem překvapená, s jakým nasazením najednou chtěla vše udělat. Tímto bych chtěla učitelkám MŠ moc poděkovat!

Když už jsem u té školky, musím se zmínit i o tom, že mě hned na začátku všech omezení překvapilo, že se zavírají školy, vyjma mateřských. Proč? Cílem přece bylo omezit kontakt mezi lidmi. Je přece rozdíl, když jde do školy žák či student sám nebo když vedete dítě do školky. To tam nikdy nepříjde ani neodejde samo. A ne vždycky jde ráno do školky třeba s maminkou, odpoledne ho může vyzvednout třeba babička. Tak se přece do školy dostane větší počet lidí. Proč tedy zavření školek nechali na zřizovatelích? Nabízejí se i další otázky: Proč se ve školce nemusí dodržovat rozestupy mezi dětmi a jejich počet ve třídě jako na základní škole? Proč musí knihy v knihovnách do karantény, ale nikomu nevadí, že se dítě ve školce denně dotýká několika hraček, kterých se předtím dotklo jiné? Něco zkrátka nedává smysl. A to jde jen o školku.

Naše generace nezná zavřené hranice. Když jsme se o nich v dějepise učili, nepokládali jsme to za něco až tak divného, neuměli jsme si to totiž vůbec představit. Když jsme byli nedávno na louce u Kašparovy chaty a rozhlíželi jsme se, najednou mě napadlo, jak to muselo být dřív zvláštní, vidět za hranice, ale pořádně nevědět, co je za nimi, nesmět za ně. Nikdy předtím jsem o tom takhle nepřemýšlela. Nelehká doba přinesla i pozitiva. Život se v určitých věcech trochu zpomalil, na chvíli ubylo aut na silnicích, lidé k sobě začali být ohleduplnější (snad to nějaký čas vydrží) a přišli jsme na to, že nic úplně nenahradí osobní kontakt s blízkými a přáteli.

Iva Novotná, zaměstnankyně

Ahoj Vám Všem

Před pár dny se mi dostala do ruky anketa do mladkovského zpravodaje. Chvilí jsem si četla otázky a pak si řekla, proč ne? A vzala si tužku a papír.

Co mě napadlo při vyhlášení nouzového stavu? Že nic není tak horké, jak to vypadá. Jenže ouha. Vše bylo jinak. Během několika dní začala vznikat různá nařízení, opatření a rozhodnutí, která začala ovlivňovat naše životy. Ze dne na den jsme přišli o volnost pohybu, o návštěvy kamarádů, o posezení u pívka, o veškerou kulturu a sportovní vyžití. SDH o veškeré hasičské soutěže, z jejichž výdělků budujeme náš sportovní areál. Vypadalo to, jako kdyby se náš život zastavil. Jenže to nebylo všechno. Spousta lidí byla najednou bez práce a svých životních jistot. Nebo skončilo v karanténě.

Co vidím jako pozitivní? Náš osobní život se zpomalil a my měli najednou více času rozhlédnout se kolem sebe. Více času na svou rodinu, na věci, které jsme odkládali. Možná mnozí z nás zase vytáhli knihu nebo vyrazili na procházku. Měli jsme vlastně velké štěstí. Náš okres na tom byl z hlediska počtu nakažených lidí velice dobře. A kolem naší obce je spousta krásných míst vybízejících k procházce, aniž byste potkávali davy lidí.

Co se týče opatření, jistě nám všem ne všechny připadaly racionální. Ale o tom psát nechci. To, o čem bych se velmi ráda zmínila, je solidarita a soudržnost lidí, která byla naprosto úžasná. Tam, kde vláda úplně selhala, se malé obce dokázaly spojit a zajistit pro své občany vše, co bylo potřeba. Starostové zajistili látky, tkalouny, gumičky a vše potřebné k výrobě roušek. Množství dezinfekce, která byla tolik potřebná. Spousta informačních letáků s důležitými informacemi pro své občany. Stálo je to nemálo úsilí a času. Ženské zasedly k mašinám a dokázaly našít roušky pro celou obec. Chtěla bych smeknout před všemi, kteří byli ochotni jakkoli pomoci.

Co se týče chování lidí, určitě se změní. Bude chvilí trvat, než se dostaneme zpět do normálu. Myslím, že zatím tu nějakou dobu bude panovat strach. Ale jsem ráda za konec všech opatření.

Přeji Vám Všem krásný a pohodový den.

Jana Severýnová, učitelka ZŠ

Učitelkou i maminkou

Nabízím pohled maminky dětí na prvním stupni ZŠ a studentky SŠ a zároveň učitelky na druhém stupni ZŠ.

Na začátku uzavření škol jsme si neuměli představit, že děti zůstanou mimo běžnou školu tak dlouho. Chyběly jasné instrukce, všichni jsme improvizovali. Moc bych chtěla vyzdvihnout způsob organizace distanční výuky tady v Mladkově a poděkovat paním učitelkám. Učivo chodilo pravidelně v pondělí a žáci i rodiče věděli, co je potřeba v tomto týdnu zvládnout a naplánovat si práci. Učiva bylo přiměřené, soustředilo se na hlavní předměty a způsoby zpracování byly pestré, zábavné a moderní. Zkušenosti mých kamarádek z jiných škol byly mnohem horší. Děti se např. musely nahrávat, jak cvičí, zpívají povinně zadanou písničku, nebo přemalovávaly stejný obrázek, který jim paní učitelka nařídila. Nám školní povinnosti s dcerou na prvním stupni zabraly zhruba tři hodiny dopoledne. Následovalo vaření a domácí práce, zbyl i čas na zahrádku, čtení.

Na druhém stupni vládl větší chaos – pochopitelně i kvůli množství učitelů, skupin, do kterých jsou žáci běžně rozděleni atd. Práci dětem učitelé posílali nepravidelně. Také nepoužívali jednotný způsob – někteří přes emaily, někteří přes

internetový školní systém tzv. iškola. My učitelé jsme ale neměli možnost vidět, kolik úkolů poslali naši kolegové a žáky zatížit nějak rovnoměrně. Také učitelské prostředí v systému iškoly je jiné než žákovské, a z toho pocházela z počátku řada nedorozumění. Ale asi po 14 dnech se zaběhly jakési koleje, ve kterých jsme se všichni nějak zorientovali. Jenže další překážka – jelikož iškolu používají školy v celé republice, systém byl přetížený a začal padat. Během dopoledne nebylo téměř možné na ni úspěšně pracovat. Já jsem pro svou práci využívala podvečery a večery. Svým žákům ze 6.-9.tříd, které učím angličtinu, jsem vyhledávala videa s vysvětlením gramatiky, kterou bych normálně vysvětlovala já. Někdy trvalo dost dlouho najít přiměřené materiály. Snažila jsem se dětem chystat co nejlepší materiály, přehledné zápisky, zajímavá online cvičení na procvičení, každému zvlášť jsem odepisovala na poslané úkoly a reagovala na chyby. Protože nám odpadlo známkování, posílala jsem žákům alespoň body a slovní hodnocení – poděkování za vypracování a nějaká slova povzbuzení. Udržovala jsem komunikaci s dětmi ze své třídy a jejich rodiči, ptala se, jak se jim daří, kde mají potíže s výukou na dálku atd. Sama jsem se musela naučit používat řadu online nástrojů, které jsem dříve nevyužívala. Poslouchala jsem diskuze odborníků o škole budoucnosti, která bude probíhat už jenom takto.

V době, kdy píšu tento příspěvek, už máme za sebou tři týdny obnovené školní docházky na prvním stupni – a je to prima! Na druhém stupni je to první týden, co se žáci vrátili – a je to taky prima! Zkrátka – lidi potřebují lidi! Zjišťujeme, že učivo, které jsme měli za „probrané“ na dálku, žáci nevstřebali, neupevnili, nepochopili – ať si říká, kdo chce, co chce – „není to vono!“

No a ještě poznámka ke studentům na středních školách a mé dceři. Nabídli jim ve škole možnost konzultací na týden, potom už jsou maturity a to už je tam „nechtějí“. Nemají kapacitu, chápu. Myslím, že těmto studentům toto dlouhé bezprizorní období vůbec nesvědčí. Pro rodiče je ještě těžší je kontrolovat a přimět k práci, protože si do toho moc kecat nedají, a v některých předmětech ani netuším, o čem je řeč a co po nich chtějí. Vzhledem k dlouhým prázdninám, které ještě mají před sebou, doporučuji je pořádně zapráhnout ☺.

Alena Kotyzová, důchodce

Pár postřehů důchodkyně v koronavirové době

Když vláda vyhlásila v polovině března nouzový stav, a kladně hodnotím důraznost a rychlost tohoto opatření, nařídila pobyt venku jen v nejnutnějších případech a po omezenou dobu, ale také nezbytnost používání roušek pro nejen osobní ochranu zdraví. Podle vyjádření vládních činitelů mělo být roušek dostatek, tedy alespoň pro zdravotníky v první linii, ale skutečnost byla bohužel jiná.

Díky tomu, že si lidé dokážou vzájemně pomoci, začalo šití roušek v domácnostech. Jelikož jsem se hned od začátku nemohla zapojit do šití roušek a začala jsem až o týden později, byl již díky rychlé šicí akci místních švadlenek dostatek roušek pro všechny občany městyse. Posílala jsem tedy ušité roušky na další potřebná místa dle požadavků od známých. Šilo se průběžně pro záchrannou službu, různá oddělení Orlické nemocnice, pro Albertinum a Dům s pečovatelskou službou v Žamberku, Domov důchodců v Červené Vodě a v Ústí nad Orlicí. Bylo pro mě skoro samozřejmostí alespoň takto trochu pomoci zdravotníkům, kterým patří velké díky za jejich práci, protože nikdo nevěděl, co virus způsobuje, jak se chová a byl mezi lidmi všudypřítomný strach nejen o zdraví, ale i o život.

Další dojemná vlna solidarity nastala, když i maminky od dětí – zaměstnankyně domovů pro seniory, na úkor svých mateřských povinností vykonávaly nepřetržitě

i 14 dní službu v těchto domovech a trávily se staroušky veškerý čas, aby zabránily zavlečení koronaviru mezi ně.

Na druhé straně mě často mrzelo chování seniorů v obchodech ve městech, kteří měli v zájmu ochrany svého zdraví vymezenou nákupní dobu od 8 do 10 hodin dopoledne. V obchodech opravdu toto nařízení striktně dodržovali, nepustili na nákup ani například maminku s malými dětmi, která jela od lékaře nebo zaměstnané občany (i zdravotníky) po nočních směnách a někdy dokonce také kontrolovali občanky, zda je vám skutečně 65 let. Ale když jste přijeli do větších prodejen odpoledne, byla tam skoro třetina nakupujících seniorů (nejrizikovější ohrožená skupina obyvatel), kteří nejen že neřešili stanovené rozestupy, ale mnohdy měli roušku pouze na krku a ani se nesnažili rychle si nakoupit a strávit tak v obchodě co nekratší dobu. Tuto situaci bohužel nikdo nemohl řešit, protože to nebylo vládní nařízení.

V koronavirové době asi nejen mně nejvíc chyběly rodinné návštěvy a setkávání s přáteli, které moderní dorozumívací technologie nemohou nahradit, ale i přesto jsme v této době byli nesmírně rádi, že se díky nim můžeme slyšet a vidět. Litovala jsem děti a seniory ve městech, kteří pozorovali jarní přírodu jen z oken svého bytu, a byla jsem vděčná, že žiju na venkově, kde se mohu projít lesem, nikoho nepotkat, a tím dodržet protikoronavirová opatření.

Věřím, že solidarita a ohleduplnost z této zvláštní a nelehké doby nám vydrží co možná nejdéle i bez strašáku jménem COVID-19.

Obr. 9

Obr. 10

Marta Paďourová, důchodkyně

Můj pohled

Když jsem do zprávy ČČK na valnou hromadu, v souvislosti s návštěvou kasáren v Těchoníně, popisovala moje pocity při prohlídce těchto prostor, které na takové epidemie jsou připraveny, ani v nejhorším snu mě nenapadlo, že něco takového v krátké době zažiju. Nevím, proč mě to připomnělo rok 1968, kdy jsem v náruči držela narozenou dceru a bála se, co bude, když se pod okny pohybovaly tanky a vojenské kolony. Také v obchodě vykoupené potraviny a každý se bál, co bude dál. A nyní znova prožívám ten strach, ale s tím rozdílem, že vedle sebe mám nemocného přítele. Městys Mladkov se však ihned o nás postaral. Informace jsme pravidelně dostávali do schránky a o roušky a desinfekci jsme se nemuseli starat.

Jak málo stačí pro uklidnění, i to, že když jsem poprvé v roušce a v rukavicích navštívila prodejnu a starosta Roman Studený, který mě dobře zná a viděl můj děs, utěšil mě slovy: „Martó, neboj, bude dobře!“ Ano, tak bylo postaráno o mně v mém milovaném Mladkově. Hodně dřiny jsem zažila, než jsme postavili náš domek, a tak mně připadalo, že je to moje jistota, že žádný bacil se do domu nedostane. Také prodavačky v potravinách mně pomáhaly při nákupu, když viděly moji neobratnost při výběru zboží v roušce a v rukavicích, i když jsem určitě provoz zdržovala. A stejnou ochotu jsem zažívala jak u paní Kaláškové, tak i v lékárně. Mám dojem, že i občané Mladkova, které jsem potkávala, byli ochotni pomoci.

Že hasiči pomáhali v celé republice, víme všichni. Jaké však je pro mě překvapení, že nezapomněli na své zasloužilé hasiče. Dvě roušky s nápisem „Hasič“ a překrásný dopis, který uklidnil a potěšil, to byl balzám na moje rozbourané nervy. Nikdy jsem neměla tolik telefonátů, jak při této karanténě. Každý hasič se informoval o mém zdraví. Jsem ráda, že právě s hasiči jsem prožila celý produktivní věk. A když ještě člověk má sousedy, kteří se každý den ptají, co potřebuju, neměl by si stěžovat, ale přesto budu ráda, až se život vrátí do starých kolejí.

Eva Pacíková, důchodkyně

Diagnóza – samota

Když jsem byla desetiletá školačka, vyrůstala jsem u babičky a dědečka, který byl řídící učitel a měl velkou knihovnu. Přes jeho zákaz jsem si půjčovala knihy, které nebyly pro můj věk. A tak jsem se dočetla, že nastane den, kdy lidstvo bude ohroženo paprsky, které na dálku zabíjí člověka. Po mnoha letech se toto stalo skutečností, a tak je tomu i dnes, kdy nás ohrožuje koronavirová epidemie. Pochází to dle mého z Číny, protože zde se odvíjela řada nepochopitelných událostí.

Tato epidemie zasáhla i náš stát a ublížila nám, starším lidem, kteří mají ohrožené zdraví. Je mi 85 roků, žiju po smrti svého manžela sama v rodinném domku a starám se o většinu požadavků sama. Jen ve výjimečných případech mi pomůže dcera, ale jen vzácně! Více pomáhá můj zeť Petr, který se stará o zahradu a pomáhá, kde může. Samota je velmi ošklivá věc. I když máme televizi, rádio a knihy, chybí nám styk s lidmi, pohovořit s nimi i o zcela banálních záležitostech. A to se právě stalo letos, kdy nás postihla celosvětová zkáza. Lidé jsou si vzdáleni, nemají snahu se stýkat, protože se bojí o své zdraví. I když v poslední době se zdá, že se vědci pokouší najít lék na tuto zhoubu, musíme se stále izolovat a nestýkat se ve větším počtu.

Domnívám se, že se mění chování lidí, což není dobré. Měli bychom si uvědomit, že se tato situace postupně vyřeší a budeme se moci svobodněji stýkat. Já osobně to velice špatně snáším, protože mám ráda lidi, nemám ráda samotu a té se mi v této době nahrnulo až dost. Občas si zajdu na nákup, setkám se jen s málo lidmi a nikdo si nemá zájem popovídat. Snad se to brzy změní. I vláda se začala více starat, protože mnoha lidem se ublížilo, hlavně těm malým podnikatelům. To nemluvím o pohostinství, které nejvíc trpí nedostatkem zákazníků. Nejsem pivař, ale dovedu se vžít do situace lidí, kteří na pívko rádi zaskočí a zároveň se setkávají s přáteli a diskutují o životě.

Snad jsem na nic nezapomněla a věřím, že brzy přijde doba, kdy se opět budeme stýkat s přáteli.

Koronavirus? Přežil jsem ho, to je podstatný! Na konec i všichni v okolí, tak na co si stěžovat. Vždyť právě my lidé tuto výjimečnou planetu Zemi násilně přetváříme, rabujeme a chováme se k ní macešsky až zrudně. K zemi jako takové, přírodě, ptákům, zvířatům a k lidem okolo sebe nakonec taky. Koronavirus je proto jen jeden ze zákonitých produktů lidské činnosti, zrovna jako úbytek ochranného ozónu, nedostatek vody, znečištěné ovzduší, propadající se země nebo oteplování planety, a to nemluvím o kýmisi rozpoutávaných lokálních válkách po celé planetě.

Ruku na srdce, koho z nás toto všechno opravdu zajímá tak, aby začal se změnou u sebe. Řeknete koronavirus, ale zabijí. To i všechny nepatřičné lidské činnosti na této zemi a o koronaviru se to ví minimálně 11 let. Lidstvo mělo dostatek času připravit se na takovou situaci, jen si to chtít připustit. Téměř na každou nemoc se dříve či později lék najde a současný koronavirus je jedna velká mediální kampaň, která se někomu hodí do jiné politické hry! A když už jde o ten lék, existoval a s velkou pravděpodobností k tomuto výjimečnému stavu nemuselo dojít, kdyby antibiotikum, které světová zdravotnická organizace uchovávala jako rezervu, někdo za velkou vodou nezneužil k vyšším přírůstkům jako přísadu do krmných směsí pro skot a drůbež v objemu tisíců tun a rezistence na tento lék se tak stala nevyhnutelnou.

Přiznávám, že všechna ta opatření jsem asi taky nedodržoval na sto procent a Vlčkováci vědí, že jsem zorganizoval dvě akce, na kterých jsme se snažili vyhlášená opatření dodržovat, a při tom přijít na jiné myšlenky. Snad se to povedlo. To, že mnoho lidí muselo zůstat doma, nudili se a chyběla jim smysluplná práce. Proto bych řekl, že se vymýšlelo více pomluv, a to byly hospody zavřené. Mně to připadá, že už to je v některých lidech, ale s tím nemá koronavirus nic společného. No a podle chování lidí v žambereckých potravinových obchodech bych řekl, že se chtěli vykrmit na měsíční hladovku. Na to zákonitě následuje kritika vzniklé situace a poté kritika všeho a všech. Takže ne koronavirus, ale naše lidská zloba nebo nesnášenlivost, či nedostatek vlastní soudnosti, jsou původcem našich problémů, a protože si na ně zaděláváme, budeme se muset s nimi naučit žít a bude jich víc. Za posledních třicet let jsme si zvykli moc rozhazovat, užívat si a žít na dluh, a to donekonečna nepůjde.

Nové objekty u pramene

Kdo z vás chodí na procházky od vlakové zastávky po červené turistické značce směrem na Boudu, jistě ví, že už několikátým rokem je součástí okolí Pramene knížete Rostislava i několik vytvořených dřevěných objektů. Letos k nim přibyli sedící mužiček na pařezu a nad zaječí rodinkou srneček s originálními parohy. Vše je dílo pana Petra Chaloupky.

Letošní Cihelnu ani koronavir nezruší. Diváky bude lákat k televizním obrazovkám

Pardubice (2.6.2020) - **Vojensko-historická akce Cihelna patří mezi významné a divácky oblíbené aktivity v Pardubickém kraji. Bohužel se stejně jako celá řada festivalů, koncertů či sportovních akcí v souvislosti s letošní pandemií koronaviru neuskuteční ve své obvyklé podobě. Pardubický kraj však ve spolupráci s Českou televizí a dobrovolníky připravuje náhradní řešení tak, aby tradice nebyla přerušena.**

„Posledních několik týdnů hledáme řešení, jak zachránit letošní ročník Cihelny. Bohužel se vzhledem k neúčasti Armády ČR a omezením, která se vztahují na počty návštěvníků, nemůže Cihelna konat tak, jak ji známe. Společně s dobrovolníky jsme hledali variantu s omezeným počtem účastníků a diváků na místě, aby byly dodrženy všechny předpisy a nařízení, ale zároveň, aby se ročník mohl uskutečnit vlastně pro diváky v celé republice,“ uvedl hejtman Martin Netolický. „V pátek jsme si se zástupci České televize potvrdili, že mají velký zájem o konání této akce. Kromě online vysílání by měly být součástí přenosu také debaty s historiky a reportáže z Králícka. Jsem přesvědčený, že tato varianta je nejen důstojnou připomínkou 75 let od konce druhé světové války, ale také možností, jak nejen Cihelnu, ale celý náš kraj odprezentovat v celé republice,“ řekl hejtman Netolický.

Podle něj budou nyní probíhat další jednání jak s Českou televizí, dobrovolníky, tak městem Králíky. Zároveň hejtman přislíbil finanční pomoc. „V rámci jednání budeme upřesňovat finanční stránku celé akce, ale jsme připraveni se výrazným způsobem na pořádání podílet, protože se jedná jak o pokračování významné tradice, tak především o propagaci domácího cestovního ruchu,“ doplnil hejtman.

Podle Martina Ráboně, který patří mezi klíčové osoby v rámci organizace Cihelny, jsou dobrovolníci připraveni a již akci plánují. „Samozřejmě máme velkou radost, že se i přes nelehkou situaci zřejmě podaří tradici Cihelny zachovat i v letošním roce, i když trochu jinak. Musíme to však vzít jako fakt a poprat se s tím. Fanoušci vojenské historie tak nebudou ochuzeni jak o boje, tak o zajímavé debaty. Zároveň pánujeme na 15. srpna spanilou jízdu kolony vojenských vozidel. O celé trase a zastávkách nyní usilovně jednáme,“ řekl Martin Ráboň.

(zdroj: <https://www.pardubickykraj.cz/tiskove-zpravy/107430/letosni-cihelnu-ani-koronavir-nezrusi-divaky-bude-lakat-k-televiznim-obrazovkam?pg=1>)

Dnešek je černým dnem pro obce a kraje. Nad krajským úřadem vlaje černá vlajka

Pardubice (26.5.2020) - **Pardubický kraj se na základě iniciativy hejtmana Martina Netolického připojil k výzvě Svazu měst a obcí, Sdružení místních samospráv a Spolku pro obnovu venkova a vyvěsil na budově krajského úřadu černou vlajku. Úterý 26. května bylo vyhlášeno těmito svazy Černým dnem pro obce a kraje. Právě dnes poslanci rozhodují o tom, zda bude mít takzvaný kompenzační bonus finanční dopad na rozpočty samosprávy či nikoliv. Tato výzva navazuje na aktivitu těchto svazů, Národní sítě Místních akčních skupin a hejtmanů Pardubického a Libereckého kraje z 12. května.**

„Již 12. května jsme adresovali Vládě a Parlamentu výzvu, kterou jsme upozornili na výpadky v příjmech do rozpočtů samospráv. Proto také podporujeme senátní návrh, aby byl kompenzační bonus vyplácen bez finančního dopadu na samosprávy. V tomto duchu jsme jako Asociace krajů komunikovali také s ministryní financí, která nám vysvětlila, proč byla vybrána právě daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti k vyplácení bonusů. Bylo to kvůli velkému objemu inkasa, ale také rychlosti výplaty kompenzace. Tuto argumentaci přijímáme, ale bylo by vhodné, abychom o těchto zásadních věcech byli informováni s předstihem,“ uvedl hejtman Martin Netolický.

„Nemáme nic proti podpoře pro OSVČ a další vybrané skupiny, ale stát si musí uvědomit, že pokud by byly kompenzace vypláceny dle návrhu, tak to bude mít další dopad na rozpočty obcí, měst a krajů, které už jsou nyní velmi zatíženy koronavirovou pandemií. Pro řadu obcí může tento krok znamenat omezení či úplné zastavení některých investic, což nastartování hospodářství nepomůže. Jen pro náš kraj znamená pokles nad rámec očekávaného sníženého inkasa daní propad o dalších 75 milionů korun. Celkem tak letos přijdeme oproti původním předpokladům o 800 milionů korun. Přesto však stále držíme slovo a investice neomezujeme. U obcí to však velmi reálně hrozí,“ uvedl hejtman Martin Netolický, který svým dopisem žádal o podporu pro senátní návrh jak místopředsedu vlády Jana Hamáčka, tak poslance ČSSD.

„Opakovaně jsme jako představitelé samospráv deklarovali, že obce, města a kraje jsou solidární se státem v této nelehké době. Samosprávy udělaly a stále dělají dost proto, abychom tuto výzvu společně zvládli. Podpora ohroženým OSVČ, společníkům malých firem či rodinných firem je správné rozhodnutí. Ovšem dopad zákona o kompenzačním bonusu jen na rozpočty obcí dosáhne až 12 miliard korun nad očekávaný propad sdílených daní. Jsme přesvědčeni, že tyto kompenzace mají být hrazeny ze státního rozpočtu nástroji mimo dopad na rozpočtové určení daní, jak navrhuje Senát,“ píše se ve společném prohlášení Svazu měst a obcí, Sdružení místních samospráv a Spolku pro obnovu venkova.

(zdroj: <https://www.pardubickykraj.cz/tiskove-zpravy/107354/dnesek-je-cernym-dnem-pro-obce-a-kraje-nad-krajskym-uradem-vlajke-cerna-vlajka?pg=2#>)

Také v Mladkově na úřadě městyse byla v tento den vyvěšena černá vlajka jako podpora výše uvedené výzvy.

Zdroj - vtipy:

Obr. 1 - https://www.idnes.cz/xman/styl/koronavirus-humor-vtipy-zabava-satira.A200427_142547_xman-styl_mama

Obr. 2 - <https://www.msn.com/cs-cz/zpravy/koronavirus/lid%C3%A9-vym%C3%BD%C5%A1lej%C3%AD-vtipy-na-rou%C5%A1ky-a-koronavirus-psycholog-rad%C3%AD-sm%C4%9Bje-se/ar-BB11sd36>

Obr. 3 - <https://www.alik.cz/v/u-lekare>

Obr. 4 - <https://www.facebook.com/zskraliky/photos/a.531136453564438/3500342999977087/?type=3&theater>

Obr. 5 - <https://kreslenyvtip.cz/standa-olt/8559>

Obr. 6 - <https://www.pleva.cz/news/10-tipu-jak-uspesne-zvladnout-karantenu>

Obr. 7 - <https://www.dotyk.cz/galerie/koronavirus-v-cechach-nejlepsi-vtipy.html?photo=25>

Obr. 8 - https://www.idnes.cz/xman/styl/koronavirus-humor-vtipy-zabava-satira.A200427_142547_xman-styl_mama

Obr. 9 - <https://koronavirusaktualne.cz/informace/korovirus-vtipy>

Obr. 10 - <https://www.pleva.cz/news/10-tipu-jak-uspesne-zvladnout-karantenu>

Obr. 11 - <https://www.tichezpravy.cz/vtipy-o-koronaviru/>

Obr. 12 - <https://karlovarsky.denik.cz/galerie/vtipky-na-tema-koronavirus.html?photo=54>

Obrazem – stavba parkoviště v Dolanech

foto: Bohuslav Matouš

Co nás čeká

Těšíte se na léto?

Obr. 11

Obr. 12

Zprávy z Mladkova

Vydává Obecní úřad Mladkov, PSČ 561 67. Registrováno pod evidenčním číslem MK ČR E 22035. Vychází čtvrtletně nákladem 250 výtisků. Příspěvky nejsou redakčně upravovány. Mohou být posílány na e-mail: zpravyzmladkova@seznam.cz, předány členům redakční rady nebo vhozeny do schránky u vchodu do Obecního úřadu v Mladkově.

Redakční rada: Alena Kotyzová, Mgr. Jana Severýnová a Mgr., Bc. Lenka Mužíková

Hlavička na titulní straně: Kristýna Faltusová

Návrh ikon k rubrikám: Mgr. Jana Severýnová

Úprava fotografií: Bohuslav Matouš

Úprava pro tisk: Lenka Mužíková

Tisk: Grantis, Ústí nad Orlicí

Uzávěrka příštího čísla bude 10. 9. 2020